

# РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. София, 03.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ**, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Надежда Махмудиева  
Снежана Бакалова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева  
като разгледа докладваното от Атанас Кеманов Въззивно гражданско дело № 20221000502188 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №140 от 25.03.2022г., постановено по гр.д.№1006/2020г., БлОС е отхвърлил предявения от Х. К. М., ЕГН\*\*\*\*\* срещу ЗК“Лев инс“АД, ЕИК121130788 иск за заплащане на сумата от 100 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди/болки и страдания/, от смъртта на сестра си Б. К. М., която е настъпила при ПТП на 21.08.2015г., ведно със законната лихва от 21.08.2015г. до окончателното изплащане на сумата.

Срещу решението е подадена жалба от ищеца Х. М., в която се правят оплаквания за неговата неправилност.По делото са ангажирани свидетелски показания, от които се установява дълбока емоционална връзка, която е съществувала между ищеца и починалата му сестра.Двамата са живеели в едно домакинство и са отраснали заедно, а поради сравнително голямата разлика помежду им ищецът е имал усещането, че дължи подкрепа и закрила на сестра си, които граничат с бащината такава. Установява се още, че през последните 2-3 години преди смъртта на Б., брат й я е подпомагал финансово, тъй като родителите му са нямали такава възможност.Поради съществуващата силна връзка между двамата ищецът е търпял вреди от нейната смърт, които са с много висок интензитет.И към настоящия момент не е могъл да превъзмогне загубата на своята сестра.С оглед на горното следва да се приеме, че ищецът е активно легитимиран да претендира обезщетение от

смъртта на своята сестра.Моли съда да отмени обжалваното решение и постанови друго по същество, с което да уважи изцяло предявения иск.

Ответникът ЗК“Лев инс“АД е депозирал отговор на подадената жалба, в който се изразява становище за нейната неоснователност.В процесния случай не се установява особена близка връзка между ищеца и починалата му сестра, което е формално основание за отхвърляне на предявения иск.В условията на евентуалност, ако съдът приеме, че са налице основания за уважаване на заявената претенция се прави възражение, че обезщетението следва да бъде съобразено с разпоредбата на чл.493а, ал.2 от КЗ, която предвижда, че в хипотеза като настоящата, максималният размер на обезщетение следва да бъде в размер на 5 000лв.Тъй като с поведението си пострадалата е допринесла за настъпване на увреждането, обезщетението следва да бъде намалено наполовина.

Съдът като съобрази твърденията и възраженията на страните, както и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбата на ищеца е в срок и производството пред въззивния съд е допустимо. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното решение е валидно и допустимо, поради което въззивният съд следва да се произнесе по направените оплаквания, които касаят правилността на обжалвания акт/чл.269 от ГПК/.Между страните не е спорно обстоятелството, че водачът, който е причинил виновно и противоправно ПТП, при което е починала Б. М., е имал качеството на застраховано лице към момента на инцидента.Не се спори и относно претендираната родствена връзка между ищеца и починалото лице.Спорно между страните е дали ищецът е легитимиран да претендира обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на своята сестра, както и наличието/обема/ на съпричиняване на увреждането от страна на пострадалата.

Според т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 21.06.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2016г., ОСНГТК : „Материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в [Постановление № 4 от 25.V.1961 г.](#) и [Постановление № 5 от 24.XI.1969 г.](#) на Пленума на Върховния съд, и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени.Обезщетение се присъжда при доказани особено близка връзка с починалия и действително претърпени от смъртта му вреди.“.

С решение № 170 от 17.09.2018 г., по гр. д. № 2382/2017 г. на IV г. о. на ВКС, е прието, че доколкото законът не е предвидил начален момент на действие на Тълкувателните решения, постановените по реда на [чл. 124 от действащия Закон за съдебната власт](#), респ. по [чл. 84, ал. 1, т. 2 ЗСВ](#) (отм.); , както и на тълкувателните ППВС по [чл. 58, т. 1 и т. 2](#) във вр. с [чл. 59 ЗУС](#) (отм.); - задължителни за органите на съдебната и на изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи,

които издават административни актове, не съществуват самостоятелно, тъй като с тях не се създава ново правило, а се извършва общо тълкуване на конкретна правна норма, по повод прилагането на която е възникнала противоречива или неправилна съдебна практика, за да се осигури еднаквото и точно прилагане на закона от съдилищата. Даденото с тях тълкуване важи от момента, в който правната норма е влязла в сила, т. е. счита се, че тя още тогава е имала съдържанието, което впоследствие е било посочено в съответния тълкувателен акт. Когато след издаването на такъв тълкувателен акт е настъпила промяна било в самата тълкувана норма или свързани с нея други правни норми, било в общественоекономическите условия, които правят даденото вече тълкуване на същата неприложимо или несъответно на действителния смисъл на закона, то постановеният нов тълкувателен акт, с който даденото вече тълкуване се изоставя, за да бъде възприето ново, няма обратното действие, присъщо на първоначалните. Установеното от такива тълкувателни актове следва да се приложи по производства, които са висящи пред редовна съдебна инстанция. Такъв е и настоящия случай, в който производството е образувано след приемане на ТР№1/2018г. на ОСНГТК.

Неоснователни са оплакванията на ищеца, че от събраните по делото доказателства се установява че между него и сестра му Б. е съществувала особена емоционална връзка, която го легитимира да претендира обезщетение за понесените от смъртта ѝ страдания.

За установяване на отношенията между ищеца и починалата му сестра са изслушани свидетелите В. и М., които дават сведения на съда, че между двамата са съществували много близки отношения. Х. много обичал своята сестра, водил я е на училище, а след това си играели. След като ищецът заминал за Англия редовно изпращал пари на своята сестра, купувал и различни вещи, тъй като финансовите възможности на техните родители били ограничени.

От горното се установява, че се касае за типична и обичайна емоционална връзка между брат и сестра с характерните обич, помощ и уважение, които в един значителен период от време са живеели в едно семейство. Тези отношения обаче са типични за отношенията между братя и сестри в българското семейство и свидетелстват за изградена духовна връзка и близост, характерни за българските бит и традиции между роднини от този кръг. Не може да се приеме, че тази връзка е „трайна и дълбока емоционална“, която по изключение да даде правото на ищеца да претендира обезщетение от смъртта на своята сестра. Полаганата от ищеца грижа за неговата сестра не може да бъде определена като трайна и интензивна, заместваща родителската.

Предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Въззиваемият не е представил доказателства за направените по делото разноси, поради което и такива не следва да бъдат присъждани.

Предвид горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решение №140 от 25.03.2022г., постановено по гр.д.№1006 /2020г. на БлОС.

**РЕШЕНИЕТО** може да се обжалва в месечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_